

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

13 декември 1973 година*

„Национални такси с еквивалентен ефект”

По съединени дела 37 и 38-73

с предмет, преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО, от страна на Arbeidsrechtbank (Нидерландия) в производството, висящо пред този съд, между

Sociaal Fonds Voor De Diamantarbeiders, Antwerp,

и

N.V. Indiamex, Antwerp (Дело 37 - 73),

и

Association de fait De Belder, Antwerp и нейните съдружници J. W. L. de Belder и R. de Belder (Дело 38 - 73)

относно тълкуването на разпоредбите на Договора за ЕИО и на Регламент № 950/68 на Съвета (ОВ 1968 г., № L 172) относно прилагането на Общата митническа тарифа считано от 1 юли 1968 г. по повод прилагането от страна на държавите-членки, след тази дата, на такси с ефект еквивалентен на митата върху стоки, внесени директно от трети страни,

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н M. Sørensen, председател на състав, г-н R. Monaco (докладчик), г-н J. Mertens de Wilmars, г-н H. Kutscher, г-н C. O. Dalaigh и г-н A. J. Mackenzie Stuart, съдии,

генерален адвокат: г-н J. P. Warner,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С Решения от 23 февруари 1973 г., постъпили в секретариата на Съда на 7 март 1973 г., Arbeidsrechtbank (Съд по трудовоправни спорове), Антверпен е отправил съгласно член 177 от Договора за ЕИО няколко въпроса относно тълкуване на някои разпоредби от Договора и на Регламент № 950/68 на Съвета от 28 юни 1968 г. (ОВ 1968, № L 172) относно установяването на Общата митническа тарифа.

* Език на производството: нидерландски.

2. Резултат от досиетата е че тези въпроси са повдигнати в рамките на дело относно събирането на такса върху вноса на сурови диаманти, които идват директно от трети страни, предназначени за цели с обществен характер.

3. Отправените въпроси имат за основна задача да уточнят дали, и в каква степен, държавите-членки могат да установят или поддържат, след 1 юли 1968 г., таксите с ефект еквивалентен на мито, които се събират при директния внос от трети страни и евентуално при какви условия те са длъжни да ги премахнат.

4. Прилагането на тези такси е следствие от режима на обмен с трети страни, постановен в член 3, буква б) от Договора, и по-специално от принципите, които регулират митническия съюз, както са установени в член 9.

5. Митническият съюз, който е в основите на създаването на Общността, съдържа, от една страна, премахването на митата между държавите-членки, а от друга всички такси с еквивалентен ефект.

6. Това премахване има за цел да установи свободното движение на стоки в рамките на Общността.

7. Следователно, трябва да бъде достатъчно подробен, за да включи премахването на всички парични, административни или други пречки за целите на постигането на единен пазар между държавите-членки.

8. От друга страна Митническият съюз предполага създаването на единна митническа тарифа за цялата Общност, така както е предвидена в членове 18 - 29 от Договора.

9. Тази обща тарифа има за цел да достигне уеднаквяването на митническите налози, с които се облагат на границите на Общността стоките, внесени от трети страни, с цел да се избегне всяко отклонение на движението между тези страни и всяко нарушаване на свободното вътрешно обращение или нарушаване на условията на конкуренцията.

10. Въпреки че, за разлика от раздел първи на главата относно Митническият съюз (членове 12 - 17) от Договора, раздел 2 на същата глава (членове 18 - 29) не упоменава „Таксите с ефект еквивалентен на мита”, отсъствието на такова упоменаване не означава, че такива такси могат да продължават да се прилагат и, още по-малко, да бъдат въведени.

11. Въпросът относно прилагането на тези такси при обмена с трети страни трябва да бъде разрешен, като се вземе предвид, както изискванията по прилагането на Общата митническа тарифа, така и тези, които произтичат от общата търговска политика, по смисъла на членове 110 - 116 от Договора, които член 3, буква б), цитиран по-горе, определя режима на обмен с трети страни.

12. Общата митническа тарифа е въведена, за Общността в нейния първоначален състав, с Регламент № 950/68 на Съвета, влязъл в сила на 1 юли 1968 г.

3. Ако този регламент не предвиждаше изрично премахването или уеднаквяването на таксите, които са различни от митата, следователно от него става ясно, че на държавите-членки е забранено да променят посредством налози, които се добавят към тези мита, нивото на защита, определено от Общата митническа тарифа.

14. Дори при липсата на защитен характер, съществуването на подобни такси може да не бъде в съответствие с нуждите на общата търговска политика.

15. По смисъла на член 113, параграф 1 от Договора, общата търговска политика се основава върху единни принципи, и по-специално що се отнася до измененията в тарифите, сключването на тарифни и търговски споразумения, уеднаквяването на мерките за либерализация, политиката на износ, както и мерките за търговска защита.

16. Определянето на тези единни принципи предполага, както и самата Обща тарифа, премахването на национални, фискални и търговски различия, които засягат обмена с трети страни.

17. Оценката на тези изисквания, както относно установяването на Общата митническа тарифа, така и относно търговската политика е задача във всеки отделен случай на Комисията или на Съвета.

18. В резултат от това след въвеждането на Общата митническа тарифа, на всяка държава-членка се забранява да въвежда едностранно нови такси или да увеличава тези, които вече съществуват.

19. Що се отнася до съществуващите такси, констатирането на тяхното несъответствие с Договора и задължението за тяхното премахване зависят от предварителната оценка на органите на Общността.

20. Следователно, тези такси могат да бъдат считани за несъвместими със законодателството на Общността единствено посредством разпоредбите, които се приемат от Общността.

21. По този начин забраната за подобни такси е в резултат именно от разпоредбите, които не са обект на това дело, приети в контекста на общата селскостопанска политика, на търговски споразумения, сключени от Общността и на договорености за асоцииране, които съществуват между Общността и някои държави.

22. Следователно, уместно е да се отговори на поставените въпроси, че държавите-членки не могат, след въвеждането на Общата митническа тарифа, да въвеждат едностранно нови такси върху директния внос от трети страни или да увеличават вече съществуващите такива към тази дата.

23. Що се отнася до съществуващите такси, въвеждането на общата търговска политика трябва да доведе до премахването на всички национални фискални и търговски различия, които обуславят обмена с трети страни.

24. Осъществяването на такава обща търговска политика, което е от изключителната компетенция на Общността, изравняването на налозите, които са различни от митата за всички държави-членки или тяхното премахване предполага намеса на Общността.

25. Следователно, намаляването или премахването на съществуващите такси върху директния внос от трети страни е задача на институциите на Общността.

По съдебните разноси

26. Разходите, направени от Комисията на Европейските общности, която е представила становища пред Съда, не подлежат на възстановяване, и с оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси.

По изложените съображения,

след като изслуша пледоариите;

след като изслуша доклада на съдията докладчик;

след като изслуша становищата на Indiamex, De Belder и неговите съдружници J. W. L. и R. De Belder, the Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders и на Комисията на Европейските Общности;

след като изслуша становището на генералния адвокат;

като взе предвид Договора за създаване на Европейска икономическа общност, по-специално членове 3, 9 – 29, 110-116, 177 и 238;

като взе предвид Регламент № 950/68 на Съвета от 28 юни 1968 г. относно създаването на Обща митническа тарифа (ОВ L 172, 1968г.);

като взе предвид Протокола относно статута на Съда на Европейската икономическа общност, по-специално член 20;

като взе предвид Процедурния правилник на Съда на Европейските общности;

Съдът

като се произнася по въпросите, отправени от Arbeidsrechtbank, Антверпен, в съответствие с Решения от 23 февруари 1973 г., реши:

1. Държавите-членки не могат, считано от въвеждането на Общата митническа тарифа, да въведат едностранно нови такси върху директния внос от трети страни или да увеличават вече съществуващите към този момент такси.

2. Намаляването или премахването на съществуващите такси върху директния внос от трети страни е задължение на институциите на Общността.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 декември 1973 година.

Подписи